

Causa 14.
Phæn.

quenter etiam aliquantum ab externi aëris superaddita pressione, nec dum dubitamus; tametsi præconceptus ex illa hypothese effectus votis nostris non ita, uti prior responderit. Sive enim satis exhaustus recipiens non fuerit, quia persuaseramus ex aliqua elateris aërei debilitate varietatem quandam effectûs sensibilem consequi posse; sive particulæ aqueæ, tametsi multò magis pressæ, non tamen multò celerius in corporum poros; ob horum angustiam, adigantur, ut sensibiler bullarum aërearum emersio statim acceleretur &c. hæc certè circumstantia nondum à prima illa opinione penitus nos debet dejicere, dum alias etiam imposterum (ubi plus otii fuerit) imò hanc ipsam quoque paulò circumspiciùs pensitaverimus.

Causa 15.
Phæn.

CONCLUSIO X. Eandem verò causam esse quæ vasculum evacuatum intra campanam supra circulum coriaceum & orbiculum vitreum figit, & quæ paulò ante campanam ipsam supra suum orbiculum orichalceum defixerat, ex toties dictis nimis manifestum est. Nempe, ut externus aër campanam perpetuò ambiens eam pondere suo deprimit, statim ac interioris elater exantlando debilitatus est ac partim resistit: sic exhaustum vasculum, & orbiculo suo jam undiquaque adaptatum, ab externo aëre subito iterum in campanam admissio, subito etiam deprimitur ac defigitur; tametsi fortasse dubitari non debeat, aliquid ejus, quantillum etiam id fuerit, infra vasculi labra, sub initium nondum ita defixa, in ejus cavitatem posse subrepere, quia ab imo sursum admissus labra citiùs quàm fundum in sublime conversum attingit, atque adeò consultiùs haut immeritò videri, si aër novus desuper in exhaustam campanam admitteretur, ut ad vasculi conversi fundum priùs quàm ad ejus labra pertingeret.

TENTA